

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาถึงความรู้ทั่วไปพร้อมกับแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการศึกษา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการวางกรอบแนวคิดในการศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แนวคิดที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย ความหมายของต้นทุน และการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

ความหมายของต้นทุน

ดวงมณี โกมารทัต (2551) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าที่วัดได้เป็นจำนวนเงินของสินทรัพย์หรือความเสียหายที่กิจการได้ลงทุนเพื่อให้ได้สินค้า สินทรัพย์หรือบริการต่าง ๆ ที่กิจการคาดว่าจะนำไปใช้ได้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในกิจการภายหลัง

ลำไย มากเจริญ (2551) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่วัดออกมาเป็นหน่วยเงินตราที่ได้สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้า สินทรัพย์ หรือบริการต่าง ๆ ซึ่งต้นทุนที่เกิดขึ้นนั้นอาจให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรืออนาคตได้

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา

จากนิยามข้างต้น ต้นทุน หมายถึง เงินหรือภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายชำระค่าสินค้าหรือบริการ เพื่อก่อให้เกิดรายได้ในปัจจุบันและอนาคต

ต้นทุนในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ต้นทุนทั้งสิ้นจากการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์จากโยกยูงตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบจนกระทั่งแปรสภาพเป็นสินค้าสำเร็จรูป

การจำแนกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

การจำแนกต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ โดยมีนักวิชาการต่าง ๆ ได้พิจารณาทรัพยากรที่เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์แล้วประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต ได้แก่ ดวงมณี โกมารทัต (2551) ลำไย มากเจริญ (2551) และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุดิบ (Materials) เป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป โดยทั่วไป ซึ่งต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้า แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 วัตถุดิบทางตรง (Direct Materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต และสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ

1.2 วัตถุดิบทางอ้อม (Indirect Materials) หมายถึง วัตถุดิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมกับการผลิตสินค้า แต่ไม่ใช่วัตถุดิบหลักหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ โดยปกติแล้ว วัตถุดิบทางอ้อมอาจจะถูกเรียกว่า “วัสดุโรงงาน” ซึ่งจะถือเป็นค่าใช้จ่ายการผลิตชนิดหนึ่ง

2. ค่าแรงงาน (Labor) หมายถึง ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือคนงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า โดยปกติแล้วค่าแรงงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) หมายถึง ค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป

2.2 ค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect Labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งค่าแรงงานทางอ้อมเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต

3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead) หมายถึง แหล่งรวบรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง แต่อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำเนินการผลิตในโรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงเงินเดือน ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อมราคา ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในสำนักงาน ดังนั้น ค่าใช้จ่ายการผลิตจึงถือเป็นที่ยรวมของค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมต่าง ๆ

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

นักวิชาการ	จำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์		
	วัตถุดิบทางตรง	ค่าแรงงานทางตรง	ค่าใช้จ่ายในการผลิต
ดวงมณี โกมารทัต (2551)	✓	✓	✓
ลำไย มากเจริญ (2551)	✓	✓	✓
สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553)	✓	✓	✓

จากตารางที่ 1 แสดงการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ของนักวิชาการแต่ละท่าน ซึ่งในการศึกษารายนี้ สามารถสรุปการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุดิบทางตรง (Direct Materials) คือ วัตถุดิบที่ใช้เป็นส่วนประกอบหลักในการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง ได้แก่ เส้นใยกล้วยง กระดุม และลูกปัด

2. ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) คือ ค่าแรงงานในการเย็บปักถักร้อยผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง โดยคิดเป็นรายชิ้น ตามน้ำหนักเส้นใยกล้วยงที่ใช้ และความยากง่ายของแต่ละผลิตภัณฑ์

3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead) คือ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตซึ่งนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซม และค่าเสื่อมราคา

แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน

แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน ประกอบด้วย ความหมายของผลตอบแทน การวิเคราะห์ผลตอบแทนและการวิเคราะห์การลงทุน โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน

ความหมายของผลตอบแทน

เบญจวรรณ รัชส์ฐิติ (2543) ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนจากการดำเนินงาน เพื่อหาผลตอบแทนที่ได้รับจากการผลิตและจำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทและสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวในการวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานว่า มีการแสวงรายได้ และควบคุมต้นทุนได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ธานี หิรัญรัมย์และคณะ (2548) ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนจากการดำเนินงานด้านการขายและการบริหารงานทั่วไป

เบญจมาศ อภิสัทธีภิญโญ และคณะ (2550) ผลตอบแทน หมายถึง การตัดสินใจโดยประมาณถึงรายได้และผลกำไรที่มีความสัมพันธ์กันกับระดับและแหล่งที่มาของเงิน

จากนิยามข้างต้น ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนจากการดำเนินงาน เพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ผลตอบแทนในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากใยถักของ โดยหาได้จาก ปริมาณการขาย คูณด้วยราคาขาย

การวิเคราะห์ผลตอบแทน มี 3 วิธี ดังนี้

1. **อัตรากำไรสุทธิ** หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับยอดขายสุทธิ ผลลัพธ์ที่ได้บอกให้ทราบว่าธุรกิจบริหารงานมีประสิทธิภาพเพียงใด และธุรกิจสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายเพียงใด เขียนเป็นสูตรการคำนวณได้ ดังนี้

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

2. **อัตรากำไรต่อต้นทุน** หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรที่เกิดขึ้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว เทียบกับต้นทุนทั้งสิ้น เขียนเป็นสูตรการคำนวณได้ ดังนี้

$$\text{อัตรากำไรต่อต้นทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ต้นทุนรวม}}$$

3. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง อัตราส่วนที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างกำไรที่เกิดขึ้นหลังหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว เทียบกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน}}$$

การวิเคราะห์การลงทุนโดยใช้เครื่องมือทางการเงิน

สุปราณี ศุกระเสรี และคณะ (2549) ได้กล่าวว่า หลักการที่ใช้ในการคัดเลือกโครงการลงทุน คือ ประโยชน์หรือรายรับที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการต้องมากกว่าต้นทุนหรือรายจ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการ โดยต้องอาศัยเครื่องมือทางการเงิน ดังนี้

1. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดไหลเข้าหรือ รายรับจากโครงการ หักด้วย มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดไหลออก

2. วิธีอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return) คือ การวิเคราะห์หาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของโครงการ ซึ่งอัตราผลตอบแทนดังกล่าวต้องทำให้การคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเป็นศูนย์

3. วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) คือ ระยะเวลาที่ทำให้ผลรวมของกระแสเงินสดเข้า มีค่าเท่ากับจำนวนเงินสดที่ลงทุน

เบญจมาศ อภิสิทธิ์ภิญโญ และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า ในการพิจารณาเลือกลงทุนในโครงการใดนั้น อาจใช้เทคนิคต่อไปนี้ เพื่อตัดสินใจลงทุน

1. วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) คือ ระยะเวลาที่จะได้รับผลตอบแทนจากโครงการลงทุนเท่ากับเงินที่ข้างลงทุน หลักเกณฑ์ในการพิจารณา ควรเลือกโครงการที่มีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วที่สุด

2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) คือ วิธีการประเมินค่าของโครงการลงทุน โดยการเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่จะได้รับในอนาคตกับเงินลงทุนสุทธิของโครงการ ณ อัตราต้นทุนของเงินทุนหรืออัตราผลตอบแทนขั้นต่ำ

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553) ได้กล่าวว่า ในการประเมินโครงการลงทุน ควรใช้เครื่องมือทางการเงิน เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ดังนี้

1. **วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method)** คือ จำนวนปีที่กิจการจะได้รับเงินที่ลงทุนเริ่มแรกของโครงการกลับคืนมา หรือระยะเวลาที่กระแสเงินสดสะสมของโครงการมีค่าเท่ากับศูนย์

2. **มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value)** คือ การหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ โดยการคำนวณหาผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตตามอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการ หรือที่ประมาณไว้กับเงินที่จ่ายลงทุนเริ่มแรก

3. **วิธีอัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return)** คือ การคำนวณหาอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในโครงการ อัตราผลตอบแทนที่ได้จะเป็นอัตราที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับเท่ากับเงินจ่ายลงทุนเริ่มแรก

ตารางที่ 2 แสดงเครื่องมือทางการเงินในการวิเคราะห์ผลตอบแทนและประเมินโครงการลงทุน

นักวิชาการ	เครื่องมือทางการเงิน					หมายเหตุ
	อัตรากำไรสุทธิ	อัตรากำไรต่อต้นทุน	ระยะเวลาคืนทุน	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ	อื่นๆ	
เบญจวรรณ รักษ์สุธี (2543)	✓	✓	N/A	N/A	✓	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
ธานี หิรัญรัมย์และคณะ (2548)	✓	✓	N/A	N/A	✓	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
เบญจมาศ อภิลิทธิภิญโญและคณะ (2550)	✓	✓	✓	✓	✓	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
สุปราณี ศุกระเสร์ณี และคณะ (2549)	N/A	N/A	✓	✓	✓	วิธีอัตราผลตอบแทนภายใน
สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553)	N/A	N/A	✓	✓	✓	วิธีอัตราผลตอบแทนภายใน

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง เสนอให้เลือกใช้ในอัตราส่วนนี้

N/A หมายถึง ไม่ได้เสนอให้เลือกใช้ในอัตราส่วนนี้

จากตารางที่ 2 แสดงเครื่องมือทางการเงินในการวิเคราะห์ผลตอบแทนและประเมินโครงการลงทุนของนักวิชาการแต่ละท่าน ซึ่งมีการใช้วิธีการประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อใช้ในการตัดสินใจหลายวิธี จากการวิเคราะห์วิธีการประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้วิธีการประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนจำนวน 4 วิธี ได้แก่ อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรต่อต้นทุน วิธีระยะเวลาคืนทุน และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง

ในการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยงของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบ้านห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับไยกล้วยง และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบ้านห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

ตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ดังภาพที่ 1 มีอายุประมาณ 150 ปี ที่ได้ชื่อว่า “ห้วยทราย” เพราะมีลำห้วยหลายสาย ซึ่งไหลมาจากป่าไหลลงสู่น้ำแมริม ในขณะที่เดียวกันจะมีทรายจำนวนมากไหลปนมากับน้ำด้วย ชาวบ้านจึงตั้งชื่อว่า “ห้วยทราย” ตำบลห้วยทราย แบ่งการปกครองเป็น 5 หมู่บ้าน เป็นที่ราบเชิงเขา ประชาชนเป็นคนพื้นเมือง มีแม่น้ำแมริมไหลผ่าน มีพื้นที่ 848 ไร่ จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 4,229 คน และจำนวนหลังคาเรือน 2,004 หลังคาเรือน อาชีพหลัก ได้แก่ ทำนา ทำสวน ทำไร่ และรับจ้าง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2554: ออนไลน์)

ภาพที่ 1 บ้านห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ (มีนาคม 2554)

ทิศเหนือ	ติดกับ ต.สะลวง อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
ทิศใต้	ติดกับ ต.ริมเหนือ และ ต.แม่แรม อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
ทิศตะวันออก	ติดกับ ต.สันโป่ง และ ต.จี้เหล็ก อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดกับ ต.แม่แรม อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยี่เก็ง

ยี่เก็ง เป็นคำใช้เรียกทั่วไปกับพืชต้นที่ใช้เป็นยาเสพติด ส่วนคำว่า กัญชง เป็นคำเรียกที่ใช้กับต้นพืชที่ใช้ประโยชน์ในการผลิตเส้นใย

ข้อสังเกตบางประการในการจำแนกยี่เก็งและกัญชง

ยี่เก็ง-กัญชง เป็นพืชล้มลุกมีอายุเพียงปีเดียว ลำต้นตั้งตรงสูงประมาณ 1-6 เมตร ต้นยี่เก็งจะสูงใหญ่กว่าต้นกัญชง มีความสูงมากกว่า 2 เมตร ใบยี่เก็งจะมีขนาดใหญ่กว่า มีการเรียงสลับของใบค่อนข้างห่างกันชัดเจน และไม่มียางเหนียวติดมือ ยี่เก็ง ลำต้นมักสูงไม่เกิน 2 เมตร ใบเล็กกว่า กัญชงเล็กน้อย ใบเรียงตัวชิดกันหรือเรียงเวียน โดยเฉพาะใบประดับบริเวณช่อดอกจะเห็นได้ชัดเจน และมักมียางเหนียวติดมือ

การปลูกยี่เก็งและการเก็บเกี่ยว

ยี่เก็ง ขึ้นได้ในดินทุกชนิดสามารถเติบโตได้ดีในทุกสภาพอุณหภูมิ แต่ขึ้นได้ดีที่สุดในสภาพแวดล้อมที่มีความชื้นสูงและอุณหภูมิระหว่าง 14-27 องศาเซลเซียส ในช่วงเวลาเพาะปลูก 6 สัปดาห์แรกต้นกล้ามีความต้องการปริมาณน้ำหรือน้ำฝนจึงจะเจริญเติบโตได้ดี โดยยี่เก็งจะปลูกระหว่างต้นเดือนมีนาคมถึงปลายเดือนพฤษภาคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่และปริมาณน้ำฝนในแต่ละภูมิภาค โดยทั่วไปยี่เก็งจะทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ในระดับหนึ่ง แต่หากมีความแห้งแล้งมากจะทำให้ผลผลิตน้อยลงเมล็ดขึ้นได้ในดินร่วนซุย และมีธาตุอาหารอุดมสมบูรณ์ความลึกของการฝังเมล็ดที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 2-4 เซนติเมตร โดยมีระยะห่างระหว่างแถว 6-15 เซนติเมตร จะงอกขึ้นได้ภายใน 8-14 วัน จากนั้นต้นกล้าจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เพียง 90-120 วัน ก็จะทำให้ดอกติดเมล็ดสามารถเก็บเกี่ยวนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยปกติอัตราของเมล็ดต่อพื้นที่ที่เหมาะสม ประมาณ 6-20 กิโลกรัมต่อไร่ หรือ 200-750 ต้นต่อตารางเมตร

การเก็บเกี่ยวยี่เก็งของชาวเขาทางภาคเหนือ นิยมใช้เส้นใยจากลำต้นของต้นพืชผู้ที่ออกดอกใหม่ มีอายุระหว่าง 3-4 เดือน เนื่องจากจะเป็นช่วงที่เส้นใยมีความเหนียวที่สุด เขาและเป็นสีขาวเหมาะสำหรับการใช้เป็นเส้นใยทอผ้า ซึ่งชาวเขาเผ่าต่างๆ ทางภาคเหนือของประเทศไทยรู้จักกันดีและเรียกต้นพืชพืชนี้ว่า “ต้นยี่เก็ง”

ประโยชน์จากเส้นใยของกัญชง

เส้นใยกัญชงเป็นเส้นใยที่มีคุณภาพสูง มีความยืดหยุ่น แข็งแรงและทนทานสูงสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์จากเส้นใยได้กว่า 5,000 ชนิด ตั้งแต่เชือกจนถึงเส้นใยที่ละเอียด ส่วนเส้นใยคุณภาพต่ำหรือกากเส้นใย ซึ่งประกอบไปด้วยเซลลูโลสกว่า 77 เปอร์เซ็นต์ นั้น สามารถใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆกว่า 25,000 ชนิด นับตั้งแต่เป็นส่วนผสมของดินระเบิดหรือ โดนาไมท์ จนถึงการทำแผ่นเยื่อบางเซลโลเฟน อย่างไรก็ตาม ความต้องการของตลาดเส้นใยกัญชงในปัจจุบันนี้มีอยู่ 2 ประการ คือ ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผ้าและกระดาษ

ในการเปรียบเทียบปริมาณเส้นใยจากการปลูกกัญชงและการปลูกฝ้ายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากัน พบว่า การปลูกกัญชง 10 ไร่ จะให้ผลผลิตผลเส้นใยเท่ากับการปลูกฝ้าย 20-30 ไร่ ซึ่งเส้นใยจากกัญชงนี้จะมีคุณภาพดีกว่าเส้นใยจากฝ้าย โดยเส้นใยกัญชงจะยาวเป็น 2 เท่าของเส้นใยฝ้าย มีความแข็งแรงและความนิ่มของเส้นใยมากกว่าฝ้าย จากข้อดีของเส้นใยกัญชงจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเส้นใยกัญชง 100 เปอร์เซ็นต์ เช่น เสื้อเชิ้ต กางเกง กระเป๋า ฯลฯ

การใช้ทำเสื้อผ้า ถึงแม้ว่าเส้นใยกัญชงจะให้ผ้าที่เก๋รอยยับง่าย แต่ลักษณะของเส้นใยที่สามารถลอกออกเป็นชั้นๆ คล้ายหัวหอม สามารถนำมาผลิตเป็นผ้าบางได้เท่าที่ต้องการ และยังสามารถซักด้วยเครื่องซักผ้าได้ โครงสร้างของเส้นใยทำให้ผ้าที่สวมใส่เย็นสบายในฤดูร้อน อบอุ่นและสบายในฤดูหนาวและคุณสมบัติของเส้นใยที่แข็งแรงกว่าผ้าฝ้าย ดูซับความชื้นได้ดีกว่าในลอน อบอุ่นกว่าลินิน ทั้งยังเบาสวมใส่สบาย ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เส้นใยกัญชงเริ่มเข้ามาเป็นคู่แข่งที่สำคัญของตลาดเส้นใยธรรมชาติ

แนวโน้มที่จะเป็นประโยชน์ด้านอื่นแก่ประเทศไทยในอนาคต

ในอนาคตทรัพยากรพืชของประเทศจะขาดแคลนมากขึ้น พืชเส้นใยและเยื่อกระดาษจะเป็นอีกวัตถุดิบหนึ่ง ที่ประเทศไทยจะมีการใช้เพิ่มขึ้นอย่างมากและจะขาดแคลน โดยในขณะนี้ก็มีการตั้งชื่ออย่างมากและจะขาดแคลน โดยในขณะนี้ก็มีการตั้งชื่อเยื่อกระดาษจากต่างประเทศ คือ ประเทศจีน และประเทศแคนาดา เป็นเงินประมาณหลายพันล้านบาทต่อปี กัญชงจะเป็นพืชหลักอีกชนิดหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ และจะสามารถทำรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล เพราะเป็นพืชอายุสั้นปลูกได้หลายครั้งต่อปี ใช้ทุนน้อยและไม่ต้องการดูแลรักษามากไม่ต้องการดินดี และพื้นที่กว้างมาก อีกทั้งยังเป็นพืชที่สามารถปลูกได้ซ้ำในพื้นที่เดิม จึงจะช่วยลดการตัดไม้ทำลายป่า และรักษาสีเขียวไว้ได้อีกส่วนหนึ่งด้วย (วารสารนันทรี โดย คุณวีระชัย ณ นคร ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่, 2554: ออนไลน์)

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มแรกได้ผลิตผลิตภัณฑ์จากฝ้ายและไหมพรมจากโคลเซดต์และนิตติ้งเพื่อจำหน่าย แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีผู้ผลิตจำนวนมาก ราคาไม่ค่อยดี จึงหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนของผลิตภัณฑ์ โดยในปี พ.ศ. 2544 ได้นำเอาเส้นใยกัญชงเอกลักษณ์ของชาวม้ง มาถักทอเสื้อผ้า ซึ่งได้รับการตอบรับจากตลาดดีมาก ลูกค้าพอใจ เพราะความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใครและที่สำคัญผลิตด้วยมือ สร้างสรรค์จากจินตนาการ อีกทั้งทางกลุ่มได้เข้ารับการฝึกอบรมจากกรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์การเกษตร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และอีกหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐานและพัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ได้รับความนิยมของกลุ่มผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเส้นใยกัญชงสามารถสั่งซื้อได้จากบ้านชาวม้งที่ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปัญหาที่พบคือ ขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต และเส้นใยของกัญชงไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่มีคุณภาพ ทางกลุ่มจึงแก้ไขโดยการสั่งซื้อวัตถุดิบจากประเทศลาว เพื่อให้การผลิตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสมาชิกในกลุ่ม

สมาชิกในปัจจุบัน

สมาชิกของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย เป็นคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านห้วยทราย ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 72 คน ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม รองประธาน เภรัญญิก เลขานุการ และสมาชิก

แหล่งเงินทุนในการก่อตั้งและการจัดสรรเงินทุน

แหล่งเงินทุนในการก่อตั้งและการจัดสรรเงินทุนมาจากสมาชิก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย ได้รับการสนับสนุนจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ได้แก่

1. สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่
2. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่
3. องค์การบริหารส่วนตำบล
4. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
5. สำนักงานพัฒนาชุมชน

6. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
9. สถาบันอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
10. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 1

ประเภทสินค้า

ผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเข็บบักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หมวก กระเป๋าสะพาย กระเป๋าคาดเอว กระเป๋าสะพายขนแกะ เสื้อแขนยาว เสื้อคอกลม เสื้อคอวี เสื้อปักผีเสื้อ เสื้อทรงกิโมโน ตัวอย่างดังภาพที่ 2

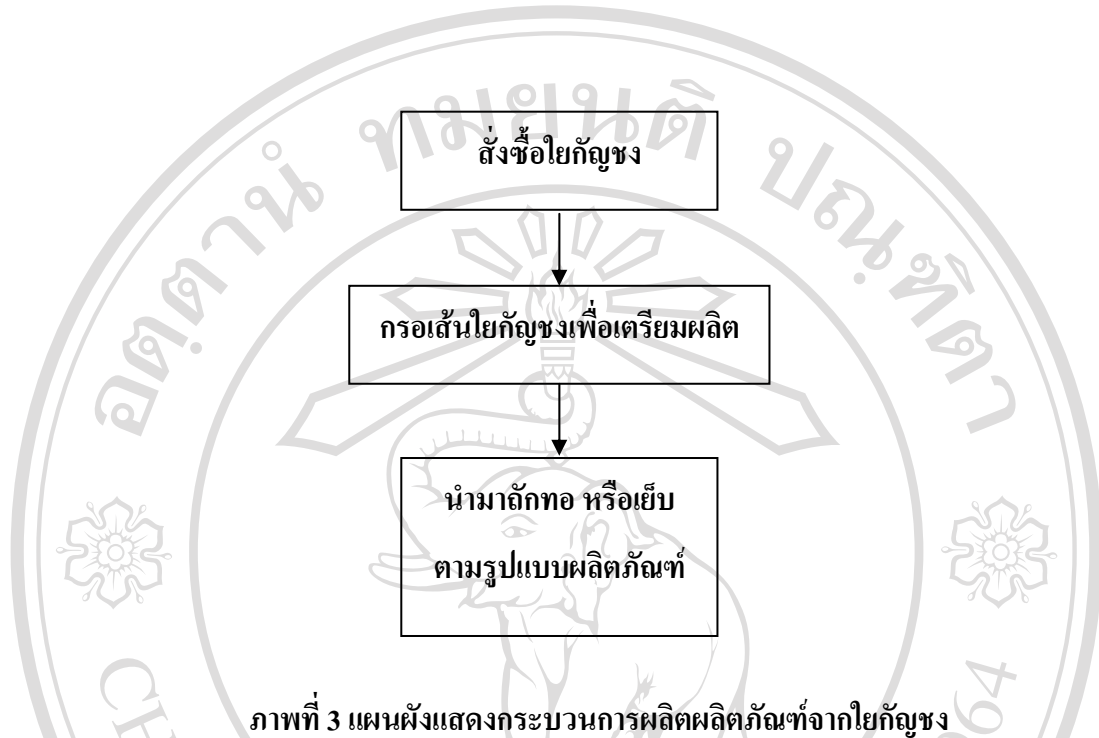

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ภาพที่ 2 ผลิตภัณฑ์จากใยกล้วย (www.thaitambon.com)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

การผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง

กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยงมีรายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แผนผังแสดงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง

จากภาพที่ 3 แสดงกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย สั่งซื้อเส้นใยกล้วยงทั้ง

ภายในและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 นำเส้นใยกล้วยงที่สั่งซื้อมากรอด้วยเครื่องกรอ เพื่อจัดเส้นใยให้เป็นใจ สำหรับ

การถักทอต่อไป ซึ่งในการกรอเส้นใย 1 กิโลกรัม ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 นำเส้นใยกล้วยงที่กรอเรียบร้อยแล้ว มาถักทอหรือย้อมตามรูปแบบผลิตภัณฑ์

แต่ละประเภท พร้อมทั้งตกแต่งให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ และมีมาตรฐานตามที่ลูกค้าต้องการ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

พิชญานันท์ อมรพิชญ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลตอบแทนจากการลงทุนในการผลิตผ้าทอพื้นเมือง ระดับอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อต้นทุน โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 32.73 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 31.60 และอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 159.25 โดยมีต้นทุนผ้าทอหน้ากว้าง 13 นิ้วเท่ากับ 29.13 บาท/เมตร ต้นทุนผ้าทอหน้ากว้าง 38 นิ้วเท่ากับ 54.17 บาท/เมตร ต้นทุนผ้าทอหน้ากว้าง 42 นิ้วเท่ากับ 68.50 บาท/เมตร และต้นทุนผ้าชิ้นทอเป็นผืน ขนาด 38 นิ้ว x 175 เซนติเมตร เท่ากับ 150.65 บาท/เมตร ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ได้แก่ ผ้าชิ้นทอเป็นผืน ขนาด 38 นิ้ว x 175 เซนติเมตร รองลงมา ได้แก่ ผ้าทอหน้ากว้าง 38 นิ้ว ผ้าทอหน้ากว้าง 42 นิ้ว และผ้าทอหน้ากว้าง 13 นิ้ว ตามลำดับ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมผ้าทอพื้นเมืองในครัวเรือนให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูงและมีเงินลงทุนที่ต่ำ

ชญญา บุญบุรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน” ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนในการผลิตผ้าผืนรวมต่อผืนเท่ากับ 176.09 บาท/ผืน ต้นทุนในการผลิตกล่องทิชชูแบบกลมรวมต่อกล่องเท่ากับ 36.77 บาท/กล่อง ต้นทุนในการผลิตกล่องทิชชูแบบสี่เหลี่ยมรวมต่อกล่องเท่ากับ 44.38 บาท/กล่อง ต้นทุนในการผลิตรองเท้าขนาดเล็กรวมต่อคู่เท่ากับ 21.02 บาท/คู่ ต้นทุนในการผลิตรองเท้าขนาดกลางรวมต่อคู่เท่ากับ 24.44 บาท/คู่ และต้นทุนในการผลิตรองเท้าขนาดใหญ่รวมต่อคู่เท่ากับ 27.23 บาท/คู่ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีอัตราส่วนกำไรต่อต้นทุนสูงสุดกรณีขายปลีกและส่ง คือ รองเท้าขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 66.51 และ 42.72 ตามลำดับ อัตราส่วนกำไรต่อค่าขายสูงสุดกรณีขายปลีกและส่ง คือ รองเท้าขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 39.94 และ 29.93 ตามลำดับ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุดกรณีขายปลีกและส่ง คือ ผ้าผืน คิดเป็นร้อยละ 809.74 และ 440.90 ตามลำดับ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดสูง เนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนมีการลงทุนเป็นจำนวนเงินที่ต่ำ จึงทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูง

แหวดาว อุตตา (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าทอลายน้ำไหลของวิสาหกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าบ้านทุ่งสูง อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน” ผลการศึกษาพบว่า มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนในปีแรกเท่ากับ 376,466.67 บาท มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่ากับ 705,195.44 บาท โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) ที่อัตราคิดลดร้อยละ 7.75 เท่ากับ 528,861.94 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ มีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (Internal Rate of Return: IRR) เท่ากับร้อยละ 35.66 มีดัชนีความสามารถในการทำกำไรเท่ากับ 4.54 และใช้ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) ประมาณ 3 ปี 6 เดือน

ชนากานต์ ชัยรัตน์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติของกลุ่มทอผ้าบ้านนาต้นจั่น ตำบลบ้านดึก อำเภอศรีสาขาลัย จังหวัดสุโขทัย” ผลการศึกษาพบว่า มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรกเท่ากับ 39,688.33 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่ากับ 214,600 บาท โดยมีรายได้จากการขายเท่ากับ 1,078,000 บาท อัตรากำไรต่อต้นทุนเท่ากับร้อยละ 23.77 อัตรากำไรต่อค่าขายเท่ากับร้อยละ 19.20 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเท่ากับร้อยละ 392.47 มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 1,977,678.14 บาท อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ 543 ดัชนีกำไรเท่ากับ 50.83 และระยะเวลาคืนทุน ประมาณ 2 เดือน 7 วัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่า มีผลตอบแทนค่อนข้างสูง นำลงทุน เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานฝีมือ ที่ผลิตโดยใช้แรงงานคนเป็นหลัก จึงทำให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่สูงพอสมควร

ตารางที่ 3 แสดงการสรุปการทบทวนวรรณกรรม

ชื่อผู้ศึกษา	อัตรากำไรต่อต้นทุน	อัตรากำไรสุทธิ	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR)	ดัชนีกำไร (PI)	ระยะเวลาคืนทุน (PB)
พิชญานันท์ อมรพิชญ์ (2545)	/	/	/	N/A	N/A	N/A	N/A
ชญญา บุญบุรี (2550)	/	/	/	N/A	N/A	N/A	N/A
แหวดาว อุตตา (2551)	N/A	N/A	N/A	/	/	/	/
ชนากานต์ ชัยรัตน์ (2553)	/	/	/	/	/	/	/
ดารุณี สมภาร (2554)	/	/	N/A	/	N/A	N/A	/

หมายเหตุ : / หมายถึง เลือกลงในอัตราส่วนนี้

N/A หมายถึง ไม่ได้เลือกลงในอัตราส่วนนี้

จากตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดการทบทวนวรรณกรรมในอดีต พบว่า

พิชญานันท์ อมรพิชญ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลตอบแทนจากการลงทุนในการผลิตผ้าทอพื้นเมือง ระดับอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่” เลือกใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ อัตรากำไรต่อต้นทุน อัตรากำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

ชญญา บุญบุรี (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน” เลือกใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ อัตรากำไรต่อต้นทุน อัตรากำไรสุทธิ และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

แหวดดาว อุตตา (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าทอลายน้ำไหลของวิสาหกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าบ้านทุ่งสูง อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน” เลือกใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ดัชนีกำไร และระยะเวลาคืนทุน

ชนกานต์ ชัยรัตน์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติของกลุ่มทอผ้าบ้านนาต้นจันทน์ ตำบลบ้านตึก อำเภอศรีสันชาลัย จังหวัดสุโขทัย” เลือกใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ อัตรากำไรต่อต้นทุน อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ดัชนีกำไร และระยะเวลาคืนทุน

ดารุณี สมภาร (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” เลือกใช้เครื่องมือทางการเงิน คือ อัตรากำไรต่อต้นทุน อัตรากำไรสุทธิ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และระยะเวลาคืนทุน ซึ่งสอดคล้องกับเครื่องมือทางการเงินตามแนวคิดผลตอบแทนของนักวิชาการที่ได้อ้างถึงตามตารางที่ 2 สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ไม่เลือกใช้ คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง และดัชนีกำไร เนื่องจาก ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยงไม่มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีลักษณะถาวร

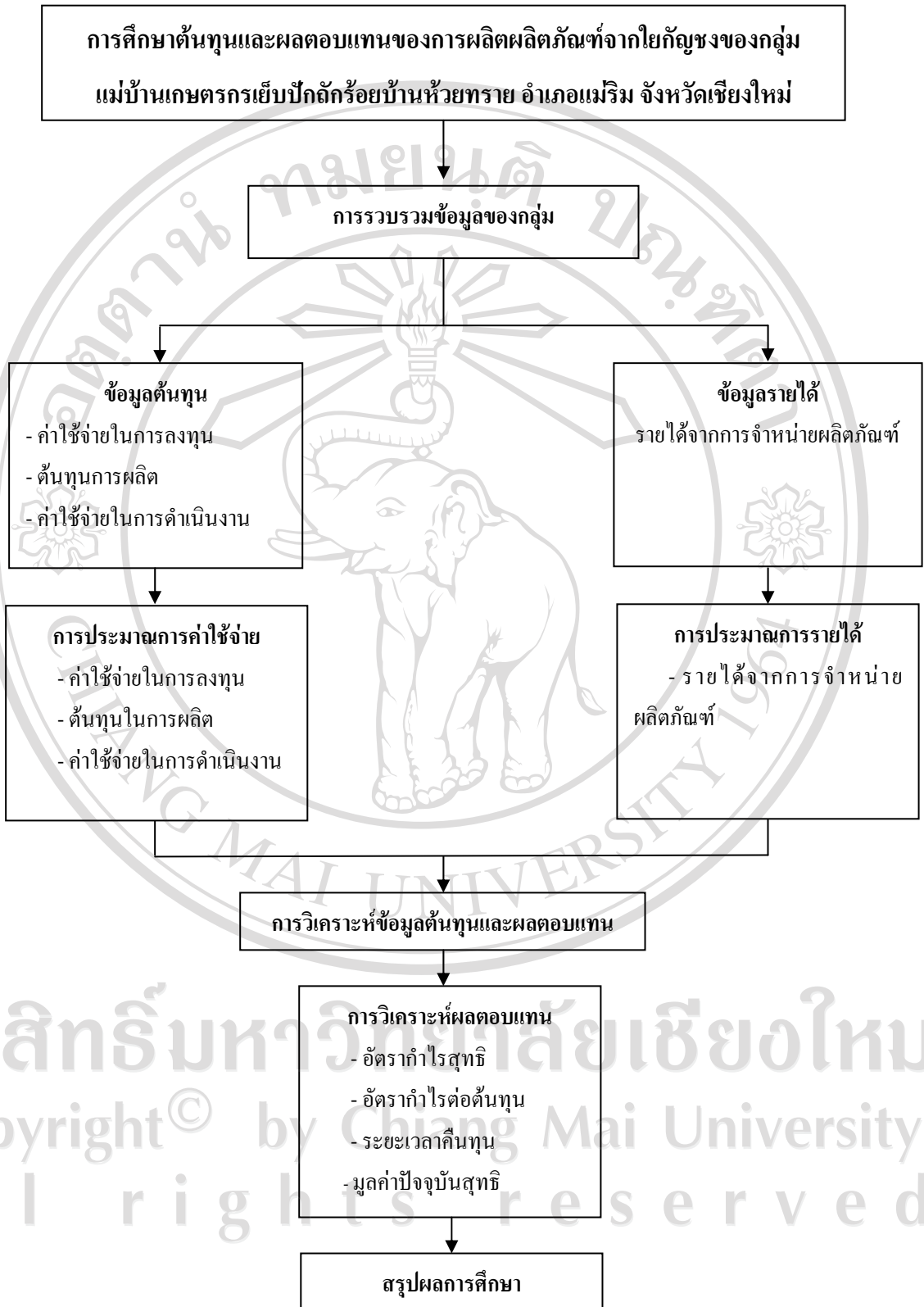
กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดต้นทุนและผลตอบแทน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับใยกล้วยง และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาจึงนำความรู้ดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการวางกรอบแนวคิดในการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยงของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ดังแสดงในภาพที่ 4 โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการลงทุน ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปริมาณในการผลิต และรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการลงทุน ต้นทุน

การผลิต ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ จากนั้นนำข้อมูลดังกล่าว มาเป็นพื้นฐานในการประมาณการรายได้และค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์จากโยกัญชง และทำการ วิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน โดยใช้เครื่องมือทางการเงิน ได้แก่ อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไร ต่อต้นทุน วิธีระยะเวลาคืนทุน และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนที่จะได้รับว่าจะ คู้มค่าหรือไม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการศึกษา